

– Szomorú tény, hogy napjainkban nagyon kevesen olvasnak szépirodalmi műveket, a kortárs irodalmat pedig még kevesebben. Talán Kertész Imre Nobel-díja jobban ráirányítja a figyelmet az értékeesebb művekre.

– Én is hiszek abban, hogy ez a Nobel-díj jót tesz a magyar irodalomnak, a prózának mindenképpen, de hosszú távon még a lírának is. Egyébként az irodalom maradandóbb szelete sohasem tartozott a tömegfogyasztásra alkalmas cikkek közé, a bulvárirodalommal nem lehet fölvenni a versenyt. Én nem tartom az olvasók számának csökkenését annyira tragikusnak, és az elitista törekvéseket sem ítélem el, ha azok nem öncélúak. Azt tudom, hogy néhány száz ember kíváncsi igazán arra, amit a mai szerzők írnak. A *Paulust* két kiadásban közel 1500 példányszámban adták el eddig, ami egy verseskönyvnél igen nagy eredmény. Az más kérdés, hogy pusztán az irodalomból nagyon nehéz a megélhetést biztosítani. Nagyon sok kollégám, barátom kényszerül hírlapírásra, esetleg reklámcégeknek dolgoznak, vagy forgatókönyveket írnak.

– Irodalmi folyóiratokban több részletet olvashattunk egy készülő drámai költeményedből. Elárulnál erről valamit?

– A mű Richard Wagner *Az istenek alkonya* című zenedrámájára épül, annak főhőseit helyeztem át a jelenkorba. Címe *A Nibelung lakópark* lesz, központi témájául a globalizációt választottam. A mű alapvetően könyvdrámának készül, de reménykedem abban, hogy lesz olyan rendező, aki lát majd benne fantáziát, és – akár jelentős átalakítások árán is – színpadra állítja.

(Az interjú 2002. december 10-én készült.)

